

८।२।१८। इति काशिकोक्ता लस्य रत्नम् ।
इत्युज्ज्वलदत्तः ।) सूर्यवर्णायदिलीपराजपुत्रः ।
स तु अयोध्याधिपतिः । श्रीरामचन्द्रस्य प्रपिता-
महः । यथा, रघुः । १।१८।

“स जातकर्मण्यखिले तपस्विना
तपोवनादेव पुरोधसा कृते ।
दिलीपस्तुर्म्महिराकरोद्भवः
प्रयुक्तसंस्कार इवाधिकं बभौ ॥”

तन्नामयुतपत्तिर्यथा,—

“श्रुतस्य यायादयमन्तमर्भक-
स्तथा परेषां युधि चेति पार्थिवः ।
अवेक्ष्य धातोगैर्मनार्थमर्भ-वि-
चकार नाम्ना रघुमात्रसम्भवम् ॥”

इति रघुवंशे महाकाव्ये । ३।२१ ॥

(अस्य पिता दिलीपः माता सुदक्षिणा । अयं
हि अश्वमेधयज्ञदीप्तितस्य पितुर्ग्रन्थीयान्तरक्षणे
नियुक्तस्तद्वह्निराजं देवराजं जितवान् । अथ
बहुकालं राज्यसुखमनुभूय विश्वजिन्नामाध्वरे
सर्वं वित्तं ब्राह्मणसात् कृतवानपि गुरुदक्षिणा-
र्थिना वरतनुश्रियेण कौतुसेनाभ्यर्चितः कुबेरं
विजित्य धनान्यादाय तस्मै प्रदत्तवान् । अथ
स्वपुत्रमजं यौवराज्येऽभिषिष्य विगतविषयाभि-
लाषो योगसमाधिना भगवत्-सायुष्यमाप्तवान् ।
तथा च रघुवंशे । ८।२।१८।

“अथ वीक्ष्य रघुः प्रतिष्ठितं

प्रकृतिज्वात्मजमात्मवत्तथा ।

विषयेषु विनाशधर्मेसु

त्रिदिवस्येष्वपि निःस्पृहोऽभवत् ॥”

“अथ काश्चिदजयप्रेक्षया

गमयित्वा समदर्शनः समाः ।

तमसः परमापदस्थं

पुरुषं योगसमाधिना रघुः ॥” ॥

भीमादिवदेकदेश्यहणे रघुवंशकाव्यम् । यथा,

“रघुरपि काशं तदपि च पाक्यम्

तस्य च टीका सापि च पाक्या ॥”

एवं “रघोः काशं पदे पदे ॥” एतादृङ्गटौ ॥

अपि च ।

“रङ्गयतीति । राजा प्रभुः । तेन ‘राजा

प्रकृतिरङ्गनात् ।’ इति रघुः ॥” इति उणादि-

हृतौ उज्ज्वलदत्तः । १।१५६ ॥ ॥ रघु-

वंशीयमात्रम् । तत्र बहुवचनान्तः । यथा,

रघुवंशे । १।६।

“रघूनामन्यं वक्ष्ये तनुवाग्विभवोऽपि सन् ॥”

लङ्कृति हृतं गच्छतीति । श्रीवृत्तामिनि, त्रि ।

यथा, ऋग्वेदे । ५।३०।१४।

“अथो न वाचो रघुरव्यमानः ॥”

“रघुः श्रीवृत्तामिनी ॥” इति तद्वाच्ये सायणः ॥”)

रघुकारः, पुं, (रघुं तदाख्यं कार्यं करोतीति ।

ङ+“कर्मण्ययम् ॥” ३।२।१। इति अण् ।)

कालिदासः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा,

आर्यासप्तशत्याम् । ६६७।

“पूर्वैर्भिन्नवृत्तां गुणाऽऽभवभूतिवाचरघुकारैः ॥

वाग्देवीं भजतो मम सन्तः पश्यन्तु को दोषः ॥”

यथा च ।

“सौमन्तिनी च नन्तिनी च कुसुद्वती च

चन्द्रप्रभा च रघुकारसरस्वती च ।

कान्तोज्ज्विता हिमवता रविरश्मितभा

मेघावृता जङ्घियाभिहता न भाति ॥”

इत्युद्धटः ॥

रघुनन्दनः, पुं, (रघुन् रघुवंशसम्भूतान् नन्दय-

तीति । नन्दि + ल्युः ।) श्रीरामः । इति शब्द-

रत्नावली ॥ (यथा, रायवर्णने । १।५२।१२।

“ततो वशिष्ठो भगवान् कथान्ते रघुनन्दन ॥

विश्वामित्रमिदं वाक्यमुवाच प्रहसन्निव ॥”

वङ्गदेशीयनवदीपनिवासी स्मार्तः पङ्कित-

विशेषः । स च प्राचीनस्मृतिसंयोजकतां ।

मलमासतत्त्वाद्यष्टाविंशतितत्त्वप्रणीतां वन्द्य-

चटीयश्रीहरिहरभट्टाचार्यात्मजः । यथा,—

“प्रगल्भं सच्चिदानन्दं परमात्मानमौत्तरम् ।

सुबौक्काणां स्मृतेस्तत्त्वं वक्ति श्रीरघुनन्दनः ।

मन्त्रिण्युच्ये दायभागे संस्कारे शुद्धिनिर्णये ।

प्रायश्चित्ते विवाहे च तिथौ जन्माष्टमीव्रते ॥

दुर्गोत्सवे च वङ्गतावेकादश्यादिनिर्णये ।

तद्भागभवगोस्वर्गे दृष्टोत्सर्गत्रये व्रते ॥

प्रतिष्ठायां परीक्षायां ज्योतिषे वास्तुयज्ञके ।

दीक्षायामाङ्गिके कृते चैत्रे श्रीपुरुषोत्तमे ।

सामश्राद्धे यजुःश्राद्धे शूद्रकृत्यविचारणे ।

इत्यष्टाविंशतिस्थाने तत्त्वं वक्ष्यामि यत्नतः ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥

अपरः पङ्कितविशेषः । स च वर्तमानप्रदेशान्त-

र्गतमाङ्ग्यामनिवाचिचरः । राष्ट्रीयश्रेणीमुक्तः

किशोरीमोहनगोस्वामि स्वतः श्रीमन्नित्यानन्द-

वंशीयगोस्वामी । भागवतसिद्धान्तत्रणरमापरि-

णयकन्दोभञ्जरीटीकायाख्यानकौमुदीरामरसा-

यणप्रभृतयो बहवो यस्यास्तत्प्रणीताः सन्ति ॥

रघुनाथः, पुं, (रघूनां नाथः । क्षुभादित्वात् खल्वा-

भावः ।) श्रीरामः । इति शब्दरत्नावली ॥

(यथा, रघुः । १५।५४।

“रघुनाथोऽप्यगच्छेन मार्गसन्दर्शितात्मना ।

महौज्जवा वंशयुगे शरत्काले दवेन्दुना ॥”)

रघुपतिः, पुं, (रघूनां पतिः ।) श्रीरामः । यथा,

“यदुपतिः क मता मधुरा पुरी

रघुपतेः क मतोत्तरकोशला ।

इति विचित्र्य कुर्वन् मनः स्थिरं

न सदिदं जगदित्यवधारय ॥”

इति रूपगोस्वामी ॥

(केषाञ्चित् पङ्कितानां नाम । यथा, रघुनाथ-

श्रीरामनिः अयन्तु नैयायिकः गाङ्गेप्रोपाध्याय-

कृतस्याभिपक्षकादेशीकाकारः । रघुनाथ चक्र-

वर्त्तौ अयममरकोषस्य टीकाकारः । रघुनाथ

तर्कवागीशः । रघुनाथ सरस्वती । रघुनाथ

दासगोस्वामी । अयं हि श्रीचेतन्यदेवस्य

प्रियभक्तः आसीत् । स्ववाक्प्रादिभक्तिग्रन्थ-

प्रणीता । अयं खलु अश्वमेधैरात्म्यसम्पन्नः यशो-

हरनिवाचिचरः कायस्थकुलभूषणं मधुरान्त-
र्जनिगोवर्धनभिरितटे । राधाकुले मर्षादेशं
विहाय स्वर्धामागमत् । तत्त्वमाधिरघुनापि
तन्नेवास्ते सेवतेऽद्यापि बहुभिर्वैख्यैः ॥

रघुवंशः, पुं, ज्ञी, (रघोर्वंशः सन्ततिर्वंशनीयो

यस्मिन् । यद्वा रघूनां वंशमधिकृत्य कृतमिति

अण् लुक् च ।) कालिदासकृतरघुराजान्वय-

वर्णनमहाकाव्यग्रन्थविशेषः । यथा,—

“रघूनामन्यं वक्ष्ये तनुवाग्विभवोऽपि सन् ।

तद्गुणैः कर्ममागल्य चापलाय प्रचोदितः ॥”

इति रघुवंशे महाकाव्ये । १।६ ॥

(अयं हि जनर्वंशसर्गात्मको ग्रन्थः । अत्र

दिलीपादारभ्य अश्वमेधपर्यन्तं वस्तु वर्णि-

तम् । पुं, रघोर्वंशः । यथा,—

“जयति रघुवंशतिलकः कौशल्यानन्दिवर्द्धनो

रामः ॥”

इति रामायणम् ॥

रघुवंशतिलकः, पुं, (रघुवंशे तिलक इव शोभा-

जनकत्वात् ।) श्रीरामः । यथा,—

“जयति रघुवंशतिलकः कौशल्यानन्दिवर्द्धनो

रामः ॥

इत्यवदनविघ्नकारि दाशरथिः पुष्करिकांशः ॥”

इति रामायणम् ॥

रघुवरः, त्रि, (रघुसु वरः श्रेष्ठः ।) रघुवंशीयश्रेष्ठः ।

यथा, रामायणे ।

“रामं लक्ष्मणपूर्वजं रघुवरं सीतापतिं सुन्दरं

काकुत्स्थं कर्षणामयं गुणनिधिं विप्रप्रियं

धार्मिकम् ॥”

रघुहृदः, पुं, (उद्वहतीति । उत् + वह् + अण् ।

रघूनां उद्वहः रक्षाभारधारकः ।) श्रीरामः ।

इति शब्दरत्नावली ॥

रङ्गः, पुं, (रमते तुल्यतीति । रम् + बाहुलकात्

रमेरपि कः ।) इति कः । इत्युज्ज्वलदत्तः । ३।

४०।) जपयः । मन्दः । इति मेदिनी ।

के, ३१ ॥

रङ्गः, पुं, (रमते इति । रम् + बाहुलकात् कः ।)

रङ्गविशेषः । इत्यमरः । २।५।१० ॥ स

तु श्रवणपृष्ठहरिणः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रङ्गं, ज्ञी पुं, (रङ्गतीति । रङ्ग + अण् । रण्यते

अस्मिन् । रत्नं + अधिकारयो वच् वा ।)

धातुविशेषः । रङ्ग इति भाषा ॥ तत्प्रयोगः ।

चपुः २ चपुवम् ३ आपूवम् ४ वङ्गम् ५ मधु-

रम् ६ हिमम् ७ कुक्ष्यम् ८ पिच्छम् ९ पूति-

गन्धम् १० । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्त-

त्वम् । हिमत्वम् । कषायत्वम् । ज्वरहरत्वम् ।

मेहघ्नत्वम् । क्षमिपाकुदाहशमनत्वम् । कान्ति-

करत्वम् । रसायनत्वम् । तद्विशेषो यथा,—

“श्वेतं गदु लघु खच्छं क्षिगधुगुणसहं हिमम् ।

सूत्रपत्रकरं कान्तं चपुश्रेष्ठसुदाहृतम् ॥

सुरकं मिश्रकषापि द्विविधं वङ्गसुत्यते ।

उत्तमं सुरकं तत्र मिश्रकं त्विहृतं मतम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥